

A *teocentrikus logika* egy új mélységi rétegződésig hozza *közös nevezőre* a világmindenség létező gazdagságát és ezzel a szemléletnek és alakításnak új alapjait rakja le. A világmindenség létező gazdagsága, a valóság: a testi-lelki-szellemi létezés hármassága! A teocentrikus logikának ez a közös nevezője persze több szervesen összefüggő közös nevező, norma, mérték, alaptörvény, struktúra, képlet rugalmas egysége: *közössége!* Ideiglenes nevén, vagy nevein: „A létközösség módszertana.” „Közösségi empirizmus.” Stb.

Nyelvünk alap és kulcsszava: Lét; rá kell visszavonatoztatnunk minden tapasztalatunkat, kontrollálni minden lehetséges tévedésünket! A létezés tudata, tehát *öntudati funkció* ez! (Ontológia) Önmagára eszmélés, amelyik éppen ezért a legmélyebb, legszolidabb, legrafináltabb akadályrendszerrel találja szemben magát. Mint mindig: az élet és a mammon harca.

Hazugság, hazugság, hazugság, ezzel kell kezdeni, ezzel az egyetemes ébresztővel, és önmagunkat kijózanító emlékeztetővel, mert nem lehetünk kellő mértékig tudatában a bennünk és körülöttünk uralkodó butaság és hazugság szélsőséges intenzitásának és gazdagságának! Hazugság, hazugság, hazugság!

NAGY GÁSPÁR

Az az út

*Figyelte őt
már akkor kiszemelte
mikor ifjan és vakon
a kövezők rubáit ügyelte
az elvakultat Ő majd
fényével elvakítja
nem tud még akkor semmit
nem tudja mi a titka
ennek a fénynek bőnek
ha fájón szemébe mar
dobbanó szíve
meg lába érzi
iránya új lesz:
menne hamar!
de a bangok
még a magasból
mint megkövezettre
most
búlnak
alá
zubog zubog
a kábult megtérőre
a szózat fénye:
szavanként
nyílaz
reá*